

befalede det, at ubvide Fabriklovens ovennævnte Bestemmelse (Lov af 23de Mai 1873, § 11) til at gjælde samtlige Fabriker og Værksteder uden Hensyn til, om de drives fabrikmæssig eller ei, hvormod man ikke for Landbrugsmaskinernes Vedkommende foreslog Bestemmelser til Sikkring mod Ulykkestilfælde.

Følge Bemærkningerne til nærværende Lovforslag blev der — efter at Bevilling paa Finansloven 1883—84 var givet — paa Indstilling fra det tgl. Sundhedskollegium af Justitsministeriet under 26de Mai 1883 nedsat en Kommission for at overveie, hvilke Foranstaltninger der bør træffes for at forebygge Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner. I sin Betænkning af 23de September 1884 har denne Kommission udsørligt begrundet Nødvendigheden af Lovbestemmelser i dette Stemed, saavel for Fabriker som for Landbrugets Vedkommende.

I Samlingen 1885—86 og 86—87 forelagdes Lovforslaget i Landstinget, der i sin udførlige Udvalgs-Betænkning (Till. B. Sp. 129, 1886—87) har fremsat Uddrag af Love i England, Frankrig, Tyskland og Schweiz, som ligeledes tilsigte Arbejderens Sikkring mod Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner, Arbeidsgiveres Erstatningspligt m. m. Ligeledes er der opført en Statistil for Aarene 1884 og 85 over Ulykkestilfælde i Danmark — Kjøbenhavn ikke medregnet — opstaaede saavel ved Maskiners Brug som af andre Maskiner, hvilken Betænkning Udvalget skal henvise til. Dog skal man bemærke, at Tallet af Ulykkestilfælde gennemsnitlig udgjorde 339 aarlig, hvoraf ved Lærskemaskiner paa Landet 92 angik Bøgne og 33 Børn, ved Hællehemaskiner 100 Bøgne og 49 Børn. Deraf 5 Dødsfald i 2 Aar. For Landbrugsmaskiner i Kjøbstæderne 15 Ulykkestilfælde, hvoraf de 5 overgik Børn, og 7 Dødsfald i 2 Aar, hvoraf 3 ved Knusning af Mølleværk og 4 ved Centrifugesprængning. For Kjøbstad-Fabrikernes Vedkommende var der kun 47 Ulykkestilfælde aarlig, hvorved 7 Børn vare komne til Skade.

En Hensigt til Ministeriet fra nærværende Udvalg om at faae tilstillet en Statistil for de senere Aar er bleven besvaret med, at man ingen havde. Men selv de statistiske Meddelelser for 1884 og 1885 vise tydeligt, at Arbejderne selv enten ikke mægte at værges sig tilstrækkeligt mod de overhaandtagende Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner eller ikke iagttage den fornødne Forsigtighed. Og selv om mangen Arbeidsgiver efter bedste Evne søger at raade Bod paa dette Forhold, saa har det viist sig ikke at strække til, hvorfor Lovgivningsmagten, ligesaa lidt her som i vore Nabolande, tør undlade at komme Arbejderne til Hjælp. Skjøndt Udvalget ikke er blind for, at en saadan Lov vil fremkalde Udgifter i næsten enhver Fabrik eller enhver Bondegaard, tør man dog ikke i Betragtning af, at Menneskers Liv og Lemmer er Samfundets dyreste Gie, tage afgjørende Hensyn hertil.

Udvalget (R. Andersen [Christed Amts 3die Valgkreds], Bertelsen [Kjø], Bertelsen [Brigsted], Blem, Buff, Clausen, Johannsen, E. F. Larsen, Nøhr og C. Ravn) tilraader derfor Lovforslagets Vedtagelse med en Del mindre væsentlige Ændringer, der navnlig gaa ud paa, at Hensigten med Loven kan naas, uden at de paabudte Sikkerhedsforanstaltninger skulle kunne træde hindrende i Veien for Maskinernes fri Brug.

Ændringsforslagene under Nr. 1—3 til § 1 er kun Redaktionsændringer, hvormod Nr. 4 tilsigter Udelukkelse af Bestemmelsen — som ikke oprindeligt fandtes i Regjeringslovsforslaget — at „andre særlige Arbeidsmaskiner, selv om de kun drives ved Haandkraft“, ved Anordning kunne komme ind under denne Lovs Bestemmelser.

Nr. 5—10 til § 2 gaar ud paa at drage Grændserne saa lempeligt som muligt ved Paabud af Sikkringsmidler til Beskyttelse af farefulde Gjenstande ved Maskiner, Møller, Hestegange og Vignende saaledes, at det kan ske paa betryggende Maade, uden